7 Οκτωβρίου 2014

Ο διάβολος δεν πλησιάζει στο καθαρό πλάσμα του Θεού.

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

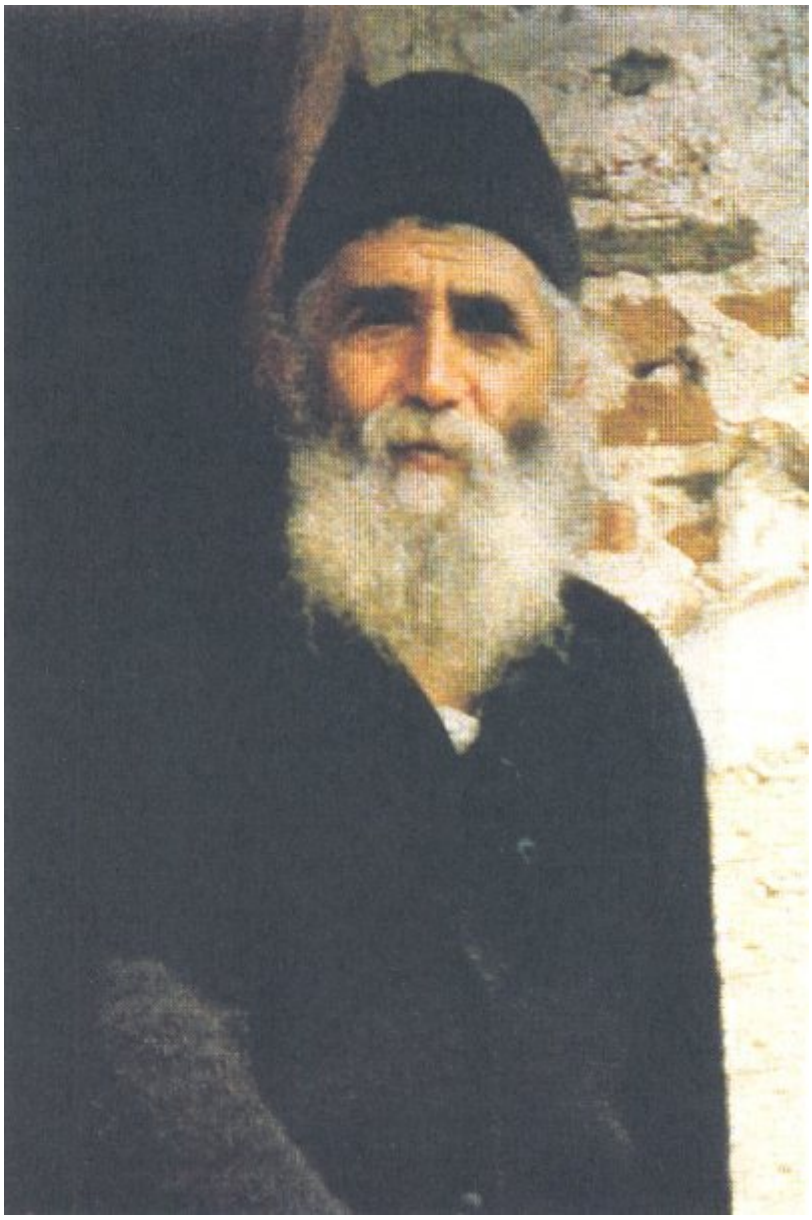

– Γέροντα, πώς γίνεται και κυριεύομαι από τα πάθη;

– Ο άνθρωπος, αν δώση δικαιώματα στον πειρασμό, κυριεύεται από τα πάθη. Αυτό που θέλει ο Θεός, που είναι και συμφέρον σου, είναι να πετάξης στα μούτρα του διαβόλου όλα τα πάθη. Δηλαδή να στρέψης εναντίον του τον θυμό, το πείσμα κ.λπ. Η καλύτερα, πούλησε τα πάθη στο ταγκαλάκι και, με όσα χρήματα πάρης, αγόρασε πέτρες, να έχης και να το πετροβολάς, για να μη σε πλησιάζη! Συνήθως εμείς οι άνθρωποι με τις αφορμές που δίνουμε, είτε με απροσεξίες είτε με υπερήφανους λογισμούς, επιτρέπουμε στον εχθρό να μας κάνη κακό. Ακόμη και έναν λογισμό ή

έναν λόγο μπορεί να τα εκμεταλλευθή το ταγκαλάκι. Θυμάμαι, ήταν μια οικογένεια πολύ αγαπημένη. Κάποτε άρχισε ο άνδρας και έλεγε στην γυναίκα: “Θα σε χωρίσω”. Και η γυναίκα έλεγε στον άνδρα: “Θα σε χωρίσω”. Έτσι το έλεγαν, στ’ αστεία. Αλλά το εκμεταλλεύθηκε ο πειρασμός και δημιούργησε μια μικρή δυσκολία και ήταν έτοιμοι να χωρίσουν, ούτε τα παιδιά τους σκέφτονταν ούτε τίποτε. Ευτυχώς βρέθηκε ένας Πνευματικός και τους μίλησε: “Γι’ αυτήν την χαζομάρα θα χωρίσετε;” τους είπε. Και έτσι συνήλθαν.

Αν ένας άνθρωπος λοξοδρομήση από τις εντολές του Θεού, τον πολεμούν μετά τα πάθη. Και αν αφήση κανείς τα πάθη να τον πολεμούν, δεν χρειάζεται διάβολος να τον πολεμήση. Και τα δαιμόνια έχουν “ειδικότητα”. Χτυπούν τον άνθρωπο τακ-τακ, να του βρουν την πάθηση, την αδυναμία, για να τον πολεμήσουν. Θέλει προσοχή, να κλείνουμε τις πόρτες και τα παράθυρα -τις αισθήσεις-, να μην ανοίγουμε χαραμάδες στον πειρασμό και μπαίνη από εκεί ο εχθρός. Εκεί είναι τα αδύνατα σημεία. Εάν αφήσης έστω και μια σχισμή ανοιχτή, μπορεί να μπη και να σου κάνη ζημιά. Ο διάβολος μπαίνει στον άνθρωπο, όταν υπάρχη λάσπη στην καρδιά του ανθρώπου, δεν πλησιάζει στο καθαρό πλάσμα του Θεού. Άμα ξελασπωθή η καρδιά, φεύγει ο εχθρός και έρχεται πάλι ο Χριστός. Όπως το γουρούνι, όταν δεν βρη λάσπη, γουγουλίζει και φεύγει, έτσι και ο διάβολος δεν πλησιάζει στην καρδιά που δεν έχει βούρκο. Τι δουλειά έχει σε καρδιά καθαρή και ταπεινή; εάν λοιπόν δούμε ότι το σπίτι μας -η καρδιά μας- είναι παλιόσπιτο και κατοικεί ο εχθρός, πρέπει αμέσως να το γκρεμίσουμε, για να φύγη και ο κακός ενοικιαστής μας, δηλαδή το ταγκαλάκι. Γιατί, όταν η αμαρτία χρονίση στον άνθρωπο, ο διάβολος, φυσικά, αποκτάει περισσότερα δικαιώματα.

– Γέροντα, όταν ένας άνθρωπος έχη δώσει δικαιώματα στον πειρασμό, επειδή έζησε με αμέλεια, και θέλη να βάλη μια σειρά, να αρχίσει να ζη προσεκτικά, τον πολεμάει το ταγκαλάκι;

– Όταν παίρνη την στροφή, παίρνη μια δύναμη από τον Θεό, έναν φωτισμό και θεία παρηγοριά, για να αρχίση. Αλλά, μόλις αρχίση τον αγώνα, ο εχθρός του κάνει σφοδρό πόλεμο. Τότε χρειάζεται λίγη καρτερία. Αλλιώς, πώς θα ξερριζωθούν τα πάθη; Πώς θα γίνη η απέκδυση του παλαιού ανθρώπου; Πώς θα φύγη η υπερηφάνεια; Έτσι καταλαβαίνει ότι μόνος του δεν μπορεί να κάνη τίποτε και ζητάει ταπεινά το έλεος του Θεού και έρχεται η ταπείνωση. Το ίδιο συμβαίνει και όταν κάποιος πάη να κόψη μια κακή συνήθεια, π.χ. τσιγάρα, ναρκωτικά. Στην αρχή νιώθει μια χαρά και τα πετάει. Μετά βλέπει τους άλλους να καπνίζουν κ.λπ. και έχει πόλεμο σφοδρό. Αν το ξεπεράση, γυρίζει τις πλάτες χωρίς να δυσκολεύεται. Πρέπει να αγωνισθούμε λίγο. Το ταγκαλάκι κάνει την δουλειά του. Εμείς να μην κάνουμε την δουλειά μας;

(ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ – ΛΟΓΟΙ Α΄ – ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ)

Πηγή: gerontes.wordpress.com